

Nieuwsgierigheid doodde de kat" is een spreekwoord dat gebruikt wordt om te waarschuwen voor de gevaren van onnodig onderzoek of experimenteren om de nieuwsgierigheidshonger te stillen. Vaak vanuit doemdenken ingegeven. Een minder vaak geziene dupliek aan "nieuwsgierigheid doodde de kat" is ", maar de tevredenheid bracht het terug".

Het woord doemdenken is relatief nieuw en in maart 1980 voor het eerst gebruikt in een rede voor de Rijksuniversiteit Groningen (RUG). Mensen met een nogal fatalistische, sombere visie op de toekomst en pessimisten worden soms (spottend) aangeduid als doemdenkers.

De combinatie van doemdenken en spontane of 'gekweekte' (ongezonde) nieuwsgierigheid zijn geen ideale ingrediënten om voortvarend Business Continuity Management tot onderscheidende factor te ontwikkelen binnen organisaties. De combi van doemdenken en indiscrete weetgraagheid vormen de remmende factoren om tot een juiste benadering te komen en de juiste balans te vormen welke vereist is om scherp voorwaarts te ontwikkelen en visie tot beleid te maken.

Belangstelling, interesse en weetgierigheid hebben betrekking op 'dorst' naar nuttige kennis en vormen samen met opmerkzaamheid en oplettendheid een 'rij' die juist als positieve aspecten binnen het 'rad van fortuin' draaien. De werkelijkheid is echter weerbarstiger.

Uit recente onderzoeksanalyse van BCM Academy binnen de ontwikkelingen van Business Continuity Management met de projectie op 2020-2025 en van gedragswetenschappers die binnen dit domein actief zijn tonen verrassende uitkomsten.

Als we de ambitieuze doelen van organisaties projecteren op 2020 en de horizon daarna, worden de verschillen tussen de stayers en de sprinters, maar ook de dalers & stijgers duidelijk als het gaat om het huis op orde te hebben voor of tijdens de 'verbouwing' en de voorgenomen veranderingen. Dit dus vanuit het 'readiness to change' perspectief van Business Continuity Management.

Nu en zeker voor de toekomst zullen de eisen die gesteld worden aan het continuïteits denken en doen steeds vaker een beroep doen op het 'Adaptability Quotient' van de leiders en van de BCM organisatie.

Tali Sharot, directeur van het Affective Brain Lab voor experimentele psychologie maakt duidelijk dat optimisten en pessimisten verschillende hersenen hebben, die zorgen dat de eerste vooral kansen ziet waar de laatste voornamelijk beren op de weg 'tegenkomt'. Uitvinders, innovators en ondernemers versus zwartkijkers. Het blijkt dat een gezonde balans verder te zoeken is en de verschillen groter worden. Zeker als ook daarbij nog een dosis 'gekweekte' nieuwsgierigheid als slechte raadgever 'de kers op de taart' bijkomt.

Daar waar IQ als factor is aangenomen, daarna dus EQ is zeker nu dus ook AQ: 'Adaptability Quotient' een aanname die waarheid is geworden. Immers zal de mate en snelheid waarin organisaties kunnen veranderen het speelveld beheersen.

Juist die nieuwsgierigheid daarbinnen is niet zonder gevaar en de 'aagjes' zijn misbaar zoals we ook uit de geschiedenis van Adam en Eva kunnen opmaken, maar er zijn meer treffende voorbeelden. Binnen de eerder genoemde tegenstellingen vormt dan ook 'angst' een onzekere factor, juist om risico's op een zuivere wijze te kunnen beoordelen.

We zijn goed op weg om risico's in te schatten en daar waar nodig te dragen, maar reflectie op wat toch dan fout kan gaan staat vaker op dood spoor.

'Turning & Moving'. Laatste 'Insight' (december 2016) van BCM Academy maakt inzichtelijk dat enerzijds er dus 'helden' zijn die soms teveel 'Ik' boven 'Ons/Wij' plaatsen, anderzijds naast vakinhoudelijke competenties de verwachtingsfase van de ontwikkeling binnen de organisatie dan afwachten. Brilljante kennis, tomeloze energie en overtuigingskracht zijn van belang, maar onvoldoende om BCM Proces van de grond te brengen en te laten landen. Zwartkijkers en weetgierigen maken deel uit van de remmende massa. Daarbij gaat de omgeving er sterk tegenaan om het 'gelijk' aan hun zijde te krijgen, om juist niet de voorgenomen verandering in te zetten.

"We zijn goed op weg om risico's in te schatten en daar waar nodig te dragen, maar reflectie op wat toch dan fout kan gaan staat vaker op dood spoor."

Binnen het domein Business Continuity Management hoeft de BCM Manager 2020 niet altijd even zichtbaar te zijn. Juist reflectie, visie, en zelfregie is meer belangrijk om effectieve stappen te zetten en vooral te nemen. Ook de CEO Old School, de CTO, CCO en anderen moeten van de 'rots' af komen.